

Ročník XV

3/2017

september

Štvrťročník

Slovo starostu

Vážení spoluobčania, milí čitatelia, prvé školské zvonenie pre našich prváčikov začalo novú etapu ich života, keď po bezstarostných ročkoch v škôlke prichádzajú postupne školské povinnosti. Pre nás ostatných začiatok septembra znamená koniec dovolenkovej sezóny a návrat do pracovného kolobehu.

Čulý pracovný ruch

Prázdniny v našej škole neboli obdobím odychu, pripravovala sa prestavba priestorov prízemia na triedy materskej školy. Celý pedagogický zbor aj s riaditeľkou sa sťahoval do nových priestorov. Chcem všetkým poďakovať za spoluprácu, trpezlivosť a ústretovosť počas stavebných prác, vyučovací proces nebude nič rušiť. Pri prerábaní sme zistili, že liatinové odpadové potrubie na toaletách je už značne poškodené, tak sme ho vymenili za nové plastové, aby nedošlo k zatopeniu a znehodnoteniu zrekonštruovaných priestorov. Radiátory sú v kritickom stave v celej budove školy. V rámci finančných možností sme ich vymenili aspoň v časti zrekonštruovaných priestorov. Do konca kalendárneho roka by sme chceli priestory aj zariadiť. Do dnešnej doby sme nedostali oficiálne stanovisko z ministerstva pôdohospodárstva k nášmu podanému projektu na túto prestavbu a to sme celý proces začali v septembri minulého roka. Taká je realita čerpania eurofondov na Slovensku.

Cesty okolo cintorína

Dokončili sme oplotenie novej časti cintorína, kde boli realizované aj geologické prieskumy a čakáme už len na prevod vlastníctva. V budúcom roku by sme chceli vybudovať úplne novú prístupovú cestu okolo farského úradu, ako aj cestu južnou stranou existujúceho cintorína od domu smútku priamo do nového cintorína. Problémy vznikli pri realizácii prístupovej cesty okolo kostola, kde dvaja vlastníci pozemkov aj napriek tomu, že súhlasili s ich predajom na tento účel, menia dnes svoj názor. Obec zaplatila za vytyčenie geometrických plánov, no dohodu dodržala iba rodina Turských.

Opravy na zdravotnom stredisku, miestnych komunikáciach

Počas prázdnin sme urobili výber dodávateľov na kompletnú opravu strechy zdravot-

Jeseň – pani bohatá

Jesenná pohoda. Lístie nadobúda farby slnka, aby sme si ešte užili posledné teplé lúče. Teší nás túlanie sa po jesennej rozkvitnutej prírode a zberáme huby alebo šípky, či trnky. Hoci bolo leto suché, jablone nám urodili zimné vitamíny, a aj v hradách sme mali zeleninové hody.

Aj keď je pre niekoho jeseň nostalgická, vnímajme jej veselú farebnú tvár a vnesme aj do našich vzťahov jej teplo.

I. ročník súťaže „Železný hasič Papradnianskej doliny“

ného strediska. Vďaka dotácii z ministerstva financií a dobrej vysúťaženej cene dokážeme prekryť aj objekt lekárne, ktorý tiež zateká. Oslovili sme dodávateľov na rekonštrukciu ďalších úsekov miestnych komunikácií a koncom septembra by sme sa pustili aj do týchto prác. Chceli by sme opraviť úsek pred bytovkami pri škole, prístupovú cestu k rodinným domom pri Jozefovi Hlúškovi, priestor pred zberným dvorom, cestu okolo Ladislava Bašteka. Urobilo by sa okolo 1600 m² nových asfaltových úsekov. Príchodom septembra sme rozbehli aj prerábku druhej časti WC v kultúrnom dome. Do konca roka chceme stihnúť aj zateplenie severnej steny kultúrneho domu, ktorá vlhne v zimnom období. V najbližších dňoch budete môcť vidieť pracovný ruch aj na drevenom moste pri bývalej Večierke, ktorý prekryjeme a následne sa vymenia hrany, po ktorých sa chodí. Pripravujeme aj podklady k realizácii prestavby dolnej škôlky na bytovú jednotku. Byty budú po vybudovaní odpredané

do súkromného vlastníctva a myslím, že by bolo dobré ísť cestou nie najnižšej ceny, ale dobrej kvality, aby vznikli pekné byty s nízkymi prevádzkovými nákladmi.

Odpady stále v pozornosti, ukradli fotopascu

V ostatnom Polazníku som spomenul výmenu veľkorozmerných kontajnerov za 1100 L kontajnery v horách a v najbližšom období to zrealizujeme. Podarilo sa nám zachytiť previnilcov, ktorí vyvážali odpad do týchto kontajnerov a riešili sme to doplatením poplatku. Medzi previnilcami boli aj občania zo susedných obcí. V júli sa niekto pokúsil fotopascu ukradnúť, no nepodarilo sa mu prekonať zabezpečenie, tak ju poškodil sekrou, dostal sa k záznamu a ten ukradol. Zakúpili sme ďalšie zariadenia a monitorujeme priestor tak, aby sme zachytili aj takéto prípady.

Pokračovanie na str. 2

Slovo starostu

Pokračovanie zo str. 1

Hasiči, ale aj ďalší pri zviditeľňovaní obce

Počas leta sme mali možnosť oddychnúť si pri piatkových projekciách letného kina, ako aj na koncerte skupiny Progres a výbornej heligonkárky Vlasty Mudríkovej. Chcem poďakovať Jakubovi Galkovi, Miroslavovi Belušikovi, Jozefovi Tóthovi, ale aj ostatným hasičom za organizáciu novej súťaže "Železný hasič Papradňanskej doliny" a dúfam, že bude mať pokračovanie. Stálemu jadrú DHZ Papradno patrí veľké poďakovanie za organizáciu jednej z najväčších akcií v širokom okolí „Papradňanský boľceň“, ktorá pozitívne zviditeľňuje obec. Tento rok po-

mohli aj poľovníci, telovýchovná jednota, Červený kríž, a aj naši dôchodcovia. Ďakujem.

Osobitne by som chcel ešte poďakovať za reprezentáciu a gratulovať Tamarke Kušanovej k zisku titulu majsterky sveta v disco tancoch, súťaže, ktorá sa konala v Chomutove, ČR, koncom júna.

V najbližšej dobe sa na nás začnú usmievať tváre z billboardov, ktoré budú sľubovať čo všetko zase urobia, nakoľko 4. 11. 2017 budú voľby do VÚC. Chcem vás vyzvať k voľbám, aby ste volili rozumom a srdcom, aby boli výsledky objektívne a pozitívne sa odrazili v našom okrese a boli prínosom pre nás všetkých. Na záver prajem všetkým pevné zdravie, aby sme načerpané sily a energiu z dovolení premenili na ošoh pre nás všetkých.

Ing. Roman Španihel

Informácie stavebného úradu

Stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu (§ 54 zákona 50/1976 Z.z. stavebný zákon). Stavebníci nemajú vždy jasno, čo podlieha stavebnému povoleniu alebo ohláseniu drobnej stavby. Preto by sme sa chceli venovať v nasledujúcich číslach tejto problematike podrobnejšie. Stavebné povolenie sa vyžaduje (ak zákon neustanovuje inak) pri stavbách každého druhu, ale aj pri zmene stavieb najmä pri prístavbe, nadstavbe a stavebných úpravách. Ak si chcú občania napr. upraviť podkrovie na obytný priestor, potrebujú na to stavebné povolenie. Taktiež prístavba napr. kúpeľne k rodinnému domu si vyžaduje stavebné povolenie. Pri nejasnostiach je dobré ísť sa poradiť na stavebný úrad – buď na Obecný úrad Papradno, alebo na Spoločný stavebný úrad Považská Bystrica. Stavebné povolenie vydáva obec Papradno prostredníctvom Spoločnej obecnej úradovne Jasenica so sídlom v Považskej Bystrici. Stavebník vypíše žiadosť o stavebné povolenie, zaeviduje ho v podateľni obecného úradu Papradno, zaplatí správny poplatok a spolu s potrebnými dokladmi, projektovou dokumentáciou tieto doklady predloží na SOU Jasenica – Pov. Bystrica. Stavebník môže začať uskutočňovať stavbu až po vydaní právoplatného stavebného povolenia. Stavebné povolenie stráca platnosť, ak sa so stavbou nezačalo do dvoch rokov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť. Stavebník môže požiadať stavebný úrad o predĺženie jeho platnosti. Taktiež môže požiadať o predĺženie lehoty na dokončenie stavby. Pri stavbách sa okrem iného skúma, či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom. Tzn. ak nie je v územnom pláne určená plocha napr. na garážovanie veľkých nákladných áut a strojov alebo stavby na podnikanie, nie je možné ju povoliť. (ap)

Voľby do orgánov samosprávnych krajov

Voľby do VÚC sa budú konať v sobotu 4. novembra 2017. Voliči si budú voliť predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja a za okres Považská Bystrica 5 poslancov. Za obec Papradno kandidujú za poslancov Ing. Stanislav Lališ, Ing. Roman Španihel a Ing. Viera Zboranová.

Oznam

- Obecný úrad oznamuje občanom, že hroby, za ktoré nie je zaplatený nájom, sa v mesiaci október označia žltou nálepkou. Označené budú hroby, ktoré existujú viac ako 10 rokov. Náklady na odstránenie nálepky uhrádza nájomca!
- popolnice na komunálny odpad vykladajte večer pred plánovaným termínom vývozu. Časy vývozu môžu sa meniť.

Posedenie pri príležitosti Zlatej svadby, v strede manželja Ján a Oľga Uhliarovci. Blahoželáme.

Matričné okienko

Zomreli

Erich Strašík (1977)	6.6.
Ján Barančík (1964)	26.1.
Štefan Vašík (1956)	21.7.
Ignác Zduričák (1929)	30.7.
Mária Illová (1945)	1.8.
Rudolf Krupa (1943)	7.8.
Ján Šamaj (1954)	1.9.
Filip Hikaník (1927)	7.9.
Jaroslav Zduričák (1935)	16.9.
Jozef Balušík (1958)	17.9.
Eduard Strašík (1958)	18.9.

Zlaté svadby

20. 7
Ladislav Illo a Mária, rod Dzuričáková
21. 7.
Jarolím Pavlík a Ľudmila, rod. Ganadičková
12. 8.
Ján Uhliar a Oľga, rod. Hospodárková (na obr.)

* Víťame vás

Nina Lališová
Anabela Nováková
Sofia Sisková
Nellie Pauk

Svadby

1. 7.
Andrej Babiar a Ing. Zuzana Cíсарová
15. 7.
Anton Kozáčík a Ing. Veronika Jágriková
27. 7.
Alexander Pavlík a Zuzana Zaveráková
2. 9.
Martin Žilínčík a Mária Hajčíková
9. 9.
Ján Ivanovič a Marcela Hriadelová
16. 9.
Erik Švec a Miroslava Mikytová
23. 9.
Ing. Tibor Zendek a Mária Janošíková

Sedemročná majsterkou sveta v sólo disco tancoch

Tamarka Kušanová tančuje pod vedením Soni Bandúrovej Kardošovej v Súkromnej ZUŠ Stella manželov Kardošovcov v Považskej Bystrici v kategórii MINI ešte len jeden rok a už sa stala absolútnou víťazkou súťaže Disco dance, ktorá sa konala v Chomutove, ČR. V týchto dňoch sa pripravuje na svetový pohár a už aj na novú sezónu, kde sa predstaví v detskej vekovej kategórii. (dm)

V našej obci

BOLO

júl, august

Počas prázdninových mesiacov – **júl a august** sa v piatky za pekného počasia v **amfiteátri** pri obecnej úrade premietali filmy – „**letné kino**“.

21. júla

mali na Podjavorníku zraz motorkári z DUCATI Club Slovakia. Záujemcovia si mohli motorky nielen dôkladne obzrieť, ale si na jednom z predvážiacich modelov aj jazdiť.

23. júla

sa konal v priestoroch amfiteátra výborný ľudový koncert heligonkárky a speváčky Vlasty Mudríkovej z Kysúc. Počas koncertu vystúpila aj hudobná kapela Progres z Čerenian, ktorú vedie Karol Halan. V tento deň sa tiež mohli deti v Pizzerii Lucia zabaviť pri vystúpení Divadla zo šuflíka, ktoré k nám pricestovalo zo Žiliny.

30. júla

sa predstavili veteráni v Papradne hneď dvakrát – na 0. ročníku spanilej jazdy Považím, ale aj na Veterán rely.

19. augusta

dorazili na Podjavorník jazdci Strážov classic rally na veteránoch.

25. augusta

bol zorganizovaný koncert Marco Pillo a Band. Aj napriek nižšej účasti bola atmosféra výborná.

26. a 27. augusta

15. ročníka jazdeckých hier na Kolibe v Papradne sa zúčastnilo 22 jazdcov a najmladšia súťažiacca mala iba 11 rokov. Jazdci boli z Trenčína, Púchova, Prievidze, Ružomberka a Papradna. Tento „jazdecký víkend“ nebýva len o jazde na koni, ale aj o láske ku koňom a zvieratám, milovníkom country, dobrého jedla a dobrej nálady, ktorej nikdy nie je dosť. Návštevníkov každým rokom pribúda. Tento rok ocenili návštevníci okrem pekného počasia i vysokú úroveň prípravy podujatia.

27. augusta

sa pred základnou školou uskutočnil I. ročník súťaže **TFA Železný hasič Papradňanskej doliny**, ktorú usporiadal DHZ Papradno, viac na str. 10. Počas teplých piatkových večerov sa vo vynovenom priestore Pohostinstva Dalas konali hudobné koncerty pre návštevníkov.

Zahráli a zaspievali heligonkárky z Papradna, Jaroslav Bubel, Martina Říčková, gitaristky Drienky z Plevníka, OLD BOYS a mnohí ďalší. Nechýbali grilované špeciality a čapované pivo.

3. septembra

zorganizovali dobrovoľní hasiči Papradna obľúbenú traktorovú šou **Papradňanský bolceň**. Viac na str. 10.

BUDE

30. septembra

organizuje M Bar & Restaurant Papradno **I. ročník Bavorského dňa** s mottom: „**Pijem pivo, šetrim vodu**“. Od 15,00 hod. sa bude čapovať viac druhov piva, ochutnať môžete bavorské kolenná, guláš s viedenskou knedľou, cibulový koláč, domáce šišky. Náladu spestrí hudobná skupina ROSA a ľudová hudba Bukoviny Brvnište. Počas dňa budú krátke súťaže a o 20,00 h sa bude losovať tombola.

15. októbra

bude nedeľné popoludnie patriť skôr narodeným občanom. Žiaci MŠ, ZŠ a FSK Podžiaran si pre nich pripravili krásny program k októbru ako **Mesiacu úcty k starším**. Začiatok vystúpení bude o 15,00 hod. v kinosále KD. Sprievodným podujatím v estrádnej sále KD bude **výstavka ovocia a zeleniny**.

28. – 29. október

požýva Agropodnikateľka Anna Beníková všetkých gurmánov do Koliby Papradno na Poľovnícke hody – víkend poľovníckych špecialít. K dobrej nálađe prispeje ľudová hudba.

november

Pripomenieme si 60. výročie otvorenia Základnej školy v Papradne (termín bude na plagátoch). Vedenie školy, učiteľský zbor a Obec Paprad-

Zraz motorkárov na Podjavorníku.

Divadlo „Zo šuflíka“ v Lucii – Pizzerii.

no vás pozývajú na kultúrny program do KD, prehliadku školy, ako aj rôzne podujatia (výstava fotografií), o ktorých budete informovaní prostredníctvom rozhlasu a plagátov.

2. decembra

vás pozýva starosta obce, poslanci OZ a farský úrad Papradno na Ondrejovské hody. Dopoludnia bude pri OcÚ dedinská zabíjačka spojená s predajom zabíjačkových špecialít, stánkový predaj a ľudovými piesňami poteší občanov. Po slávnostnej omši v rímskokatolíckom kostole bude v kinosále KD kultúrny program spojený s losovaním tomboly, a večer od 20,00 hod. v estrádnej sále KD zábava.

6. decembra

navštívi Papradno Mikuláš, ktorý poteší hlavne deti a rozsvieti vianočný stromček pred KD a obecným úradom.

9. decembra

nezabudnite na Mikulášsku zabíjačku na Kolibe. Hlavnými

účastníkmi budú Mikuláš so svojimi pomocníkmi.

16. decembra

SZUŠ pobočka Papradno pozýva na vianočný koncert do kinosály KD o 15. h.

26. decembra

vás farský úrad Papradno a FSK Podžiaran pozývajú do Kostola sv. Ondreja na už tradičný **vianočný koncert „Od Betléma ňedaľeko“**.

26. decembra

organizuje Klub turistov a lyžiarov Papradna prechádzku na **Kopanicu**.

31. decembra

požývajú brvništskí turisti na tradičný výstup na Bukovinu. Od 22,30 hod. požýva vedenie obce občanov na spoločné ukončenie roka 2017 k amfiteátru pri OcÚ. Bude pripravená videoprojekcia, občerstvenie a o hudbu sa postará DJ BO. O polnoci uvítame nový rok ohňostrojom.

Posledný augustový týždeň strávili deti na OFFLINE tábore Podjavorníkom.

VIVAT PODŽIARAN

Letom svetom

Letné mesiace sú vždy plné festivalov a sme radi, že nás aj tento rok na rôzne z nich pozvali. Prešli sme veru kus sveta, dokonca sme vystupovali aj v zahraničí. Desať vystúpení, desať rôznych miest, a ani na jedno sa nedá zabudnúť, lebo priniesli veľa aj humorných zážitkov. Tak spomínajte spolu s nami na teplé slnečné dni.

Ešte v júni nás pozvali na Trenčianske folklórne slávnosti do Mníchovej Lehoty, kde sme boli, spolu so ŽSSK FS Považan a inými účinkujúcimi, súčasťou programu pri príležitosti životného jubilea známeho choreografa, tanečníka, speváka, ale hlavne zberateľa ľudových piesní – Jozefa Lehockého. Dokonca sme mali aj hosťujúcich členov – kamarátov Maja a Paťa z FSK Bukoviny Brvníšte. Aj keď bolo piatkové vystúpenie v komornejšej atmosfére, nenechalo sa veru zahanbiť. Po ceste späť sme ladili hlasy spolu so žienkami z Považanu, veď sme sa museli pripraviť na ďalšie spoločné vystúpenie v Martine.

Čaro jánskej noci sme si mohli vychutnať v Múzeu slovenskej dediny v Martine. Scénky Uherky, a hlavne Podžiaranské bubáčence mali veľký úspech. Veď práve na takúto príležitosť boli určené. Aj bačov z Papradna sme si boli pozrieť a po zotmení sme spolu s FS Považan vatru zapálili, zatancovali si a po polnoci sa vybrali späť domov. Ale to nebolo jediné vystúpenie v ten deň. Prvýkrát sme vystu-

povali v Terchovej, keď autobus nevládal do kopca... A tak sa „vďaka“ nemu z vystúpenia stalo dvojďňové turné.

Aj keď v upršanom počasí, ale konečne s otvorenou cestou popod Strečno, vybrali sme sa hneď prvého júla do Východnej. Čakali nás dva programy: Zvon, ktorý bol najlepšie hodnoteným programom minuloročného MFF Myjava, preto sa ho rozhodli reprizovať vo Východnej a z najlepších, v ktorom sa predstavili víťazi speváckych a tanečných súťaží minulého a tohto roka, teda aj naše ženy. Aj keď nám počasie zo začiatku nebolo naklonené, ako sa blížil druhý program, ktorý bol na Malej scéne, postupne sa vyjasnilo a počas neho už na nás svietilo slniečko.

Tento rok sme vystupovali aj v zahraničí. Pozvali nás na Kopaničárske slávnosti do Starého Hrozenkova. Na Morave býva vždy dobre, veselo a toto pravidlo sa potvrdilo aj teraz. Jednému tam bolo tak dobre, že skoro emigroval (nie vlastným pričinením). Nakoniec všetko dobre dopadlo, a tak sme sa na druhý deň mohli všetci, spolu s deťmi z Podžiarančeka, vybrať na Marikovské folklórne slávnosti. Deti aj veselí Šibačiari sa publiku veľmi páčili, odozva bola skvelá.

Na začiatku augusta si mladší zaspievali na Praznovských folklórnych slávnostiach a začiatok septembra zase patril Brvníšťanom. Nakukačom sa nikdy

Pojme domvo, večer je

1. Pojme domvo, večer je, večer je, čo si nás tu zežere, zežere, zežere.
2. A to také bubáča, bubáča, čo sa chitá rubáča, rubáča, rubáča

nedá nič pokaziť, tak sme s touto scénkou a muži aj so spevom, vystupovali na Pišťalkárskom Brvníšti.

Tento rok okrem nás oslavovali výročie aj naši kamaráti – FSK Javorníček z Hvozdnice (40 rokov) a FSK Limbora z Prečína (15 rokov). Bolo nám cťou, že sme to mohli spolu s nimi osláviť, a ako sa patrí, aj sme im nejaký darček doniesli. Javorníčku vypálila Katka do dreva krásny obraz ich kostola a Limbore sme dali urobiť, tak, ako to pri 15. roku života býva, občiansky preukaz. Ten veru nemal chyby, a konečne ich, ako to sami povedali, pustia aj na diskotéku.

Keďže sme minulý rok kvôli veľkému počtu vystúpení nemali Ozveny brusňanskú dolinu na chate u Kaprálikovcov, tento rok sme si v auguste rezervovali radšej dva dátumy, aby aspoň jeden z nich vyhovoval čo najväčšiemu počtu z nás.

A veru bolo výborne. Veď sme mali čo doháňať, keď to bol piaty a šiesty ročník zároveň. Riadne sme sa zabavili, zaspievali aj zasmiali, veď čo iné nám zostávalo, keď prišla aj Betka Hanajčka a Hanka Cisarka. Som veľmi vďačná za takúto skvelú partiu ľudí, ktorí spolu trávia toľko voľného času... A teraz ešte viac, veď sme už začali nacvičovať program k Ondrejovským hodom.

Minulý rok sme si postavili latku riadne vysoko, ale verím, že vás aj tento rok potešíme a schuti sa zasmejete.

Naša obec v spolupráci s nami uspela v grante Nadácie poštovej banky – Nápad pre folklór, takže vďaka nemu uvedieme do života na Ondrejovských hodoch ďalšiu publikáciu, ktorá bude obsahovať viac ako 120 znatovaných piesní, charakteristiku nárečia a zvykov Papradna.

A ak by mal ešte niekto záujem o publikáciu Ottitá potitá, môže si ju kúpiť na obecnom úrade, v obchode u Danky Smädišovej, prípadne u nás.

Lenka Jandušíková

Po vystúpení na jánskom festivale čakalo na naše dievčence z Podžiarančeka prekvapenie. To aby sa im išlo lepšie do toho učenia.

Knihu OTTITÁ – POTITÁ

si môžete zakúpiť aj na Obecnom úrade Papradno.

Najznámejšie rody v Papradne

Hatajčík, Hatajčík

Pôvodná podoba tohto mena bola Hataj. Zapisované bolo aj Hataik, Hatajčík, Hatajčík. V roku 1772 sú medzi poddanými spomínaní Hatajčík Ondrej a Hatajčík Štefan. Pravdepodobne ten istý Štefan, ale zapísaný ako Hataičík, aj v roku 1780. V roku 1849 je Hatajčík Ján prisažným v obecnej rade. V roku 1855 nájdeme podobu Hataj Ján na č. domov 273 a 274. V tom istom roku je zapísaný aj Hatajčík Štefan na č. domu 279. V roku 1874 vlastní pozemky v Diškoviech grunte Hatajčík František a Hatajčík Ján a v Ivanoviech grunte Hatajčík Anton. V Šamajoviech hoštáku má podiel Hatajčík Jozef, v Bartkoviech hoštáku Anton, Jozef a Ján Hatajčík a v Hodoňoviech hoštáku Hatajčík Ján a Anton (podľa Š. Meliša). V súčasnej dobe žijú v Papradne s menom Hatajčík už len bratia Štefan a Michal. **Štefan** Hatajčík s rodinou (ž. Emília Hamáriková) a jeho brat **Michal** sám v rodičovskom dome. Rodičmi Štefana, Michala a ďalších dvoch detí Jána a Marty (žijú mimo Papradnu) boli Štefan Hatajčík (Bánovec) a Mária Grajcaríková. A keď zjádeme ešte do dávnejšej minulosti, tak zistíme, že otcom Štefana st. (1927 – 2006) bol František Hatajčík a matkou Verona Holjenčíková. Tento František sa mal podieľať na výstavbe kapky Pod Suchou. Štefan Hatajčík ml. zastával po r. 1989 tri volebné obdobia funkciu starostu obce (1994 – 1998, 1998 – 2002 a 2006 – 2010). Štefan st. bol jedným z prvých elektrikárov v Papradne a dlhé roky sa staral o verejné osvetlenie obce. Okrem Hatajčíkovcov žili v Papradne rodiny Hatajčíkovcov, ale

toto meno sa koncom 20. stor. od nás celkom vytratilo. K posledným z nich patrili – Jozef Hatajčík a Anna, r. Hajdušíková, spolu so slob. dcérou Kamilou a sestry Pavlína a Tereza Hatajčíkové, dcéry Jána Hatajčíka a Márie, r. Levčíková. Pozoruhodné je aj meno Hacapučík, ktoré možno patrilo k Hatajčíkovcom, azda ako vetva. V roku 1770 sa spomínajú Hacapučík Daniel, Juraj, Štefan a Ján a okolo r. 1780 Hacapučík Jano a Štefan. Ešte v r. 1807 je Ján Hacapučík zapísaný v Ivanoviech grunte, no potom sa toto meno v Papradne už nevyskytuje.

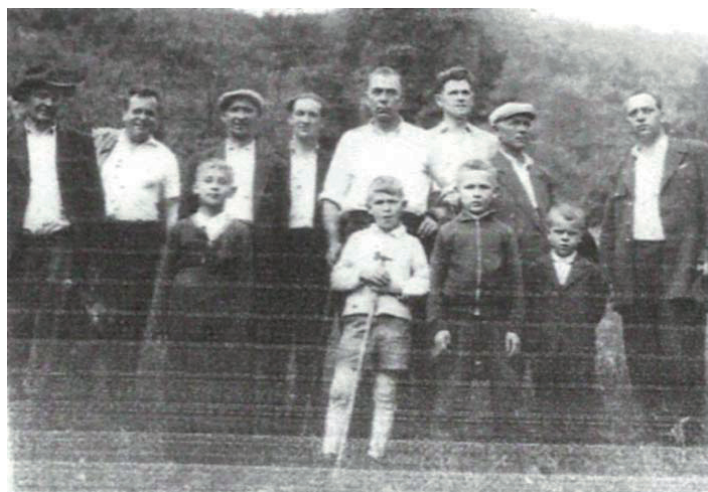
Hariš

Prvé zápisy tohto mena majú podobu Harišík. V roku 1772 sú v zozname poddaných medzi hofermi zapísaní Harišík Ondrej a Harišík Ján. V roku 1855 je spomínaný Štefan Hariš, zapisovaný aj ako Harišík. V roku 1874 nájdeme v zoznamoch už len tvar Hariš, kde sa spomínajú Jozef Hariš a Florián Hariš, ktorí majú podiely v Dorkoviech a v Markovanskom hoštáku. Harišovci boli známymi tesármi a staviteľmi drevených domov, jeden z nich dostal preto aj meno Požehnaj. Pochádzali zo Suchej, kde je po nich pomenovaná jedna zo samôt – U Hariša. Odtiaľ sa v 20. stor. dostali do osád Podžiar, Lazy, Bučkové, Belejovce, ale najviac sa ich presťahovalo do dediny. Gašpar Michalík v svojom spomínaní na Podžiar uvádza, že medzi chalupami u Horných je aj tzv. Harišoviech chalupa, ale nikto si nepamätá, prečo sa tak volá, keďže od nepamäti patrila Michalíkovi – Saniakovi. Ktovie, možno ju postavil niektorý z Harišovcov,

možno niektorému aj patrila, to dnes už ťažko zistíme. Podľa mapky zhotovenej pri komasácii v r. 1932 (poľný nákres č. 46 Medvedie, U Harišov) je zrejme, že všetky rodiny Harišovcov boli v tom čase v blízkom príbuzenskom vzťahu. Dokazujú to podiely v spoločných parcelách. V 20. stor. bol rod Harišovcov široko rozvetvený a jednotlivé rodiny početné. Rodilo sa veľa detí, viac chlapcov ako dievčat, a predsa je v súčasnej dobe s týmto menom na trvalý pobyt

Jozef Hariš – Mrľáč ako vojak za 1. sv. vojny.

Zľava: Vendelín Hariš, A. Mituník, Ondrej Hariš, Š. Belušík, František Hariš, P. Novák, Albert Hariš, A. Levčík.

v Papradne prihlásených len 10 osôb.

Jedna veľká rodina Harišovcov pochádzala od **Štefana** a Kataríny Šramčíkovej. Štefan a Katarína bývali v Suchej, ale ich deti – František, Ľudovít, Jozef a Mária si založili rodiny v Papradne. Mária sa vydala za Jána Moravíka – Lachkoviech, s ktorým mala päť detí – Františka, Jozefa, Kristínu, Helenu a Milana. František (ž. Mária Jánošíková) padol v 1. svetovej vojne. Zostal po ňom syn Augustín (ž. Katarína Zboranová), ktorý žil v Papradne, ale mal len dve dcéry – Oľgu (v. Vašítková) a Vilmu (v. Macháčová).

Syn Ľudovít (1886 – 1962, ž. Karolína Balušíková) vychoval päť synov – Alberta, Františka, Vendelína, Ondreja a Štefana a tri dcéry – Agnešu, Ľudmilu a Helenu. Počas 1. svet. vojny bol zajatý v Rusku a vrátil sa až po r. 1920. Bol známym a vyhľadávaným tesárom a tesárčine sa venovali aj jeho synovia, okrem najmladšieho Štefana, ktorý sa oženil do Plevníka. Najstarší Albert (ž. Helena Brezničanová) mal štyri deti – Sabínu, Ľudovíta, Vilmu a Stanislava; František

(ž. Helena Santusová z Podjavorníka) mal tri dcéry a dvoch synov – Karolínu, Milana, Máriu, Kamila a Janu; Vendelín (ž. Katarína Bašteková) dvoch synov – Jána, Antona a dcéru Albínu; najviac detí mal Ondrej (ž. Alžbeta Kurnocíková) – Ladislava, Eda, Jána, Helenu, Darínu a Pavla. Z troch Ľudovítových dcér žila v Papradne len Agneša (v. Mituníková), ktorá mala štyri deti – Magdalénu, Annu, Jozefa a Ľubomíra. Anna sa odsťahovala do Pov. Bystrice, ostatní žijú v Papradne. Ľudmila (v. Nováková) sa vydala na Beňov a Helena (v. Levčíková) sa odsťahovala do Žiliny. Z potomkov Alberta, Františka, Vendelína a Ondreja zostali v Papradne len Ondrejeve dcéry – Darina (v. Hikaníková) a slobodná Helena Harišová a Albertov syn Ľudovít. Tento zomrel pomerne mladý, a keďže mal len jednu dcéru, zostalo tak meno Hariš len jeho žene Irene (Hromadíková).

Tretí syn Štefana Hariša Jozef (ž. Františka Sučíková – Mrľáčka) mal dvoch synov – Ignáca a Štefana. Štefan sa oženil do Plevníka a Ignác (ž. Helena

Pokračovanie na str. 6

Štefan Hatajčík st. (vľavo).

Pokračovanie zo str. 5

Smataníková) mal štyroch synov – Jozefa, Pavla, Stanislava a Daniela. Stanislav aj Jozef zomreli predčasne, Pavol a Daniel žijú mimo Papradnu, a tak meno Hariš u nás zostalo len žene po Stanislavovi Marte (Gablíková) a žene po Jozefovi Vilme (Bašteková).

Ďalšiu, ešte početnejšiu rodinu Harišovcov v Papradne, predstavovali potomkovia **Adama** Hariša. Žil v Suhej, kde mal v roku 1916 na p. č. 539 zapísaný aj trvalý pobyt. S prvou ženou, Annou Šramčíkovou, mal synov – Jána, Ondreja, Františka, Fridricha, Vendela a dcéru Margetu. Ondrej a Vendel žili Pod Kremnicou, preto sa tejto rodine Harišovcov zvyklo hovoriť „Harišovci Spod Kremnice“. Najstarší Ján (1893 – 1953, ž. Františka Santusová, dcéra Emília) sa oženil do osady Podžiar. Bol šikovným remeselníkom a na svoju dobu aj pomerne vzdelaný – písal básne, prispieval do Roľníckych novín a do humoristického časopisu Kocúr. Fridrich (ž. Mária Brezničanová, deti – Emília a Oľga) sa odsťahoval na Dolniaky a Margeta (v. Trúchliková) bývala celý život v Lazoch, odkiaľ pochádzala Adamova prvá žena Anna Šramčíková. Ondrej (ž. Mária Šamajová, deti – František, Viktor, Justín, Jarolím a Kamila) žil Pod Kremnicou. Z jeho detí František odišiel do Čiech, Viktor do Považskej Bystrice a dcéra Kamila (v. Harvánková) do Brvníša. V Papradne zostali len Justín a Jarolím. Justín zomrel v r. 1979, ale jeho dcéra Marta Harišová býva Pod Kremnicou. Najmladší Jarolím zomrel slobodný v r. 2016. František (ž. Mária Kurnocíková, deti – Alexander, Štefánia, Matil-

da, Júlia, Gašpar a Emil) býval Pod Húbočou a z jeho detí i slobodná dcéra Matilda (syn Jaroslav) a Gašpar, ktorý zomrel ako dvadsaťročný. Vendelín žil Pod Kremnicou a v Papradne zostali aj jeho tri deti – Ľudmila (v. Kadáčiková), Filoména (v. Hrnčíková) a hluchonemý Albín.

S druhou ženou, Máriou Trúchlikovou, mal **Adam** Hariš ešte päť detí – Karola, Alžbetu, Antóniu, Rozáliu a Helenu. Karol sa odsťahoval do Považskej Teplej a Antónia sa vydala do Stupného. Dcéry Rozália (v. Lacková, deti – Františka, Kamila, Ivan, Pavol) a Helena (v. Jandúchová, deti – Albína, Emília, Jozef, Marta, Dušan, Vlasta, Miloš) sa vydali aj zostali v Papradne.

V súčasnosti predstavuje najpočetnejšiu rodinu Harišovcov v Papradne rodina po nedávno zomretom Františkovi (Mrgúľ) Harišovi. Jeho dedo **František** sa oženil s Katarínou, dcérou Františka Šupolíka z Bučkového. Františkov syn Ondrej mal troch synov – Karola, Františka a Emila. Žil na Bučkovém, kde mal ešte aj po 2. svet. vojne trvalý pobyt. Syn František zomrel len nedávno, ale jeho manželka Anna a traja synovia – Milan, František a Vlado žijú v Papradne.

Z ďalších Harišovcov sa v komasáčnej mape z r. 1932 spomínajú ešte Tomáš, Ján a Agneša. Tomáš a Ján sa z Papradna odsťahovali a po zomreť Agneše Harišovej dedili jej deti Emília a Augustín. Emília sa vydala za Vendela Piláčka a jej deti Emília, Marta, Marián a Miloš bývajú v Papradne. Augustín žil v Bratislave, ale často chodil na svoju chatu v Malom Jastrabí. Podľa Jozefa Hariša (syn Karola Hariša z Pov. Teplej), mal Adam Hariš s prvou ženou ešte syna Jozefa, ktorý odišiel za prácou do Ameriky a nevrátil sa. Či to bol muž vdovy Františky Harišovej (Belejová), ktorá žila v Koškovci v osade U Belejov, sa nám nepodarilo zistiť.

Hausner/Hauzner.

Toto meno sa objavuje v Papradne až v 19. stor. Na hornom konci dediny Pod Kremnicou stál kedysi mlyn, ktorý vlastnili Minárovci. Posledný mlynár nemal syna, len dcéry, tak si vzal na výpomoc tovariša. Tovariš bol z Nemecka a volal sa Hausner. Oženil sa s mlynárovou dcérou, zostal v Papradne natrvalo a založil nový rod. Z Hausnera sa stal v Papradne „Havuzner“. To sa stalo koncom

Mária Hausnerová, vydatá Hikaníková v roku 1942.

19. stor. V r. 1879 sa spomína Ondrej Hausner, ktorý má za ženu Jurdíčku. Z Hausnerovcov, ktorí žili v Papradne, boli známi – Ján, za 1. svetovej vojny zajatý v Rusku; Štefan, organista a za 1. Slovenského štátu starosta obce; stolár Alfonz a hájnik Jozef (podľa Š. Meliša).

Spomínaný Ondrej Hausner a Mária Jurdíková mali dvoch synov – Jána a Ondreja. Ján (1897 – 1973, ž. Katarína Balušíková) bol počas 1. svet. vojny zajatý v Rusku. Tu sa podučil stolárčine a tej sa potom, popri práci v mlyne, venoval. Mal tri deti – Rozáliu, ktorá sa vydala do Lúčiek pri Ružomberku, Máriu (v. Hikaníková) a Alexandra. Alexander pracoval dlhé roky na MNV Papradno, ale keď sa oženil, odsťahoval sa do Pov. Bystrice. Keď v r. 1943 mlyn vyhorel, Ján sa zdržiaval väčšinou na bačove v Markovci. Tu počas vojny ukrýval Žida Juraja Szántoa, za čo dostal vyznamenanie „Spravodlivý medzi národmi“. Toto vyznamenanie dostal aj Vendelín Hariš, ktorý toho istého Žida ukrýval v dedine.

Jánov brat Ondrej (ž. Katarína Kondríková) mal päť detí – Šte-

fana, Alfonza, Jozefa, Helenu (v. Lališová) a Teréziu (v. Bašová). Býval Pod Kremnicou a spolu s Jánom pracovali v mlyne. Syn Štefan bol určite najznámejší Hausner v Papradne (1906 – 1965, ž. Anna Kulišíková). Od roku 1934 hral v kostole na organe, keď predtým v r. 1932 – 1934 organista v Papradne chýbal. A hoci bol samouk, hru na organe ovládal dobre. V r. 1939 bol zvolený aj za starostu obce, po ňom bol v r. 1941 menovaný vládny komisár Vendel Žilinčík – Galovec. Jeho dcéra Františka (v. Balušíková) bola prvou vyskolenou pôrodnou asistentkou v Papradne. Ďalší Ondrejov syn Alfonz bol stolárom (ž. Barbora Akajíková, deti – Jozef, Ondrej, Helena, Marián, Ján) a najmladší Jozef lesníkom (1. ž. Mária Havajíková, deti – Anastázia, Emília; 2. ž. Katarína Danišková, deti – Marta, Želmíra, Arnold, Brigita, Jozef, Milan, Ľubomír). Z mužských potomkov Jána a Ondreja, teda nositeľov mena Hausner, nájdeme v súčasnej dobe v Papradne len rodinu po Alfonzovom synovi Ondrejovi (zomrel v r. 1997, ž. Irena Knapová) a rodinu Jozefovho syna, tiež Jozefa (ž. Stanislava). Ďalší Jozefov syn Arnold, ktorý žil v Papradne a venoval sa stolárčine, zomrel v r. 2005. Z Jozefových detí spomenieme ešte Brigitu, hoci v Papradne nebývala. Keď sa v Papradne natáčal film „Keby som mal pušku“, hľadali do filmu na tunajšej ZŠ detských predstaviteľov. Vybrali si šikovného a nadaného syna Pavla Lapúnika – Daniela a Brigitu Hausnerovú, ktorí sa svojej úlohy zhostili celkom dobre. A Brigitu sme mohli vidieť ešte aj v niekoľkých ďalších filmoch (napr. Červené víno, Adam Šangala, Keby som mal dievča).

Magda a Ambro Balušíkovci

Vďaka susedskej spolupráci dostala studnička Kadúbek pod Lazom nový šat.

Ľudovít Hariš (vľavo) a Kamil Balušík

A je po prázdninách

Školský rok 2017/2018 je už v plnom prúde, dovolím si však ešte v skratke zhodnotiť predošlý. Školu navštevovalo 169 žiakov v deviatich triedach, 75 žiakov na prvom stupni a 94 na druhom. Dvaja žiaci si plnili povinnú školskú dochádzku v zahraničí. V prvom ročníku bojovalo s písmenkami 15 žiakov, sprevádzala ich Mgr. Eva Gastnerová. Deviaty ročník, pod vedením Mgr. Kataríny Murcovej, ukončilo 19 žiakov, ktorí sa úspešne umiestnili na stredných školách s maturitou. Všetci im prajeme veľa šťastia a úspechov na nových školách, ktoré budú pre nich odrazovým mostíkom do skutočného života.

Poslanci obecného zastupiteľstva schválili otvorenie dvoch oddelení školskej družiny na základe veľkého záujmu rodičov. Učiteľky pripravovali s deťmi zaujímavé aktivity, ale dohliadali i na prípravu žiakov na vyučovanie. Na škole pracovalo 16 pedagogických a 9 nepedagogických zamestnancov.

Aj v školskom roku 2016/17 boli na našej škole Komparo 4 a Testovanie 9. Žiaci piateho ročníka preukázali, že sú schopní súperiť so svojimi vedomosťami s rovesníkmi z iných škôl. Zo slovenského jazyka i z matematiky dosiahli 75,4 % úspešnosť, lepšiu než bol celkový priemer v rámci Slovenska. O niečo horšie sa umiestnili naši deviataci. Zo slovenského jazyka dosiahli 68,8 % a z matematiky 52,9 %. Okrem výchovno-vzdelávacej práce, ktorá je na našej škole prvoradá, sa žiaci pod vedením učiteľov zapájali do rôznych mimoškolských aktivít a súťaží. Nedá sa spomenúť všetky, pretože z nich vyberáme len tie najúspešnejšie:

- pod vedením Mgr. Evy Gastnerovej získal žiak 4. ročníka Max Ríčka 1. miesto a žiačka 3. ročníka Soňa Zboranová 2. miesto v národnej súťaži iBobor 2016;
- v medzinárodnej súťaži testovania anglického jazyka - ENGLISHSTAR, kde si svoje vedomosti otestovali nielen žiaci zo Slovenska, ale aj z Českej republiky a Maďarska, bola z našej školy stopercentne úspešná Nina Zboranová zo 7. ročníka, test napísala bez jedinej chyby, druhý najlepší výsledok mala ôsmačka Emma

Koreníková – 95,7% a tretia najlepšia bola siedmačka Klaudia Jágriková – 92,9 % - pripravovala ich Mgr. Denisa Macošincová. Sedem žiakov z jedenástich získalo diplomy so zlatou medailou, t. z., že test zvládli na 80 % a viac;

- v krajskej folklórnej súťaži deti z Podžiarančeka pod vedením Mgr. Denisy Macošincovej, Mgr. Boženy Bašovej a PaedDr. Lenky Jandušikovej získali zlaté pásmo v krajskom kole, špeciálnu cenu za vokálny prejav – spev a Šimon Levčík cenu za autentický, prirodzený prejav;
- v okresnom kole súťaže Slávik Slovenska našu školu reprezentovala, pod vedením Mgr. Juraja Šipeka, Petra Tarožiková, ktorá získala 2. miesto;
- v súťaži Matematický klokan získali žiaci 1. ročníka, pod vedením Mgr. Evy Gastnerovej, 1. miesto S. Buriancová a D. Truchlík a 2. miesto V. Chudejová a žiak 2. ročníka F. Hlavinka pod vedením Mgr. Sokolíkovej.

Žiačka 9. ročníka Pavla Tarožiková bola ocenená starostom obce Papradno za výborný prospech počas celej školskej dochádzky, za vynikajúcu reprezentáciu školy a obce v umeleckých a vedomostných súťažiach, za vzorné správanie, kreativitu a iniciatívu pri organizovaní mimoškolských aktivít.

V popoludňajších hodinách žiaci pracovali v 10 záujmových útvaroch: Športové hry, Šikovné ruky, Spevácky krúžok, Podžiaranček mladší a starší žiaci, Počítačový krúžok, Mladý redaktor, Dopravná výchova a Divadelný krúžok. Okrem spomínaných záujmových útvarov mohli deti navštevovať i výtvarný odbor, ktorý vyučoval pedagóg zo ZUŠ I.W. Kráľa, ale aj hudobný a tanečný odbor SZUŠ Stella.

Žiaci našej školy sa počas celého školského roka aktívne zapájali do zberov druhotných surovín. Nazbierali 5805,5 kg papiera. Ani pomoc druhým im nebola cudzia. Samostatne zorganizovali zbierku pre deti z detských domovov pod názvom Krtko deťom. Organizátorkami boli žiačky deviateho ročníka P. Ta-

Pokračovanie na str. 8

PAPRADNO KEDYSI a DNES

Prvá písomná zmienka o vyučovaní v Papradne, ktorá je zaznamenaná v kronike, pochádza z roku 1791, kedy bola postavená prvá cirkevná škola na Sigoti.

Priestory však neboli vyhovujúce, a preto sa na podnet riaditeľa školy Rudolfa Gajdoša, školského inšpektorátu a miestneho národného výboru začalo uvažovať o myšlienke postavenia novej budovy, do ktorej by mohli chodiť všetky školopovinné deti z Papradna. Na jednom z dvoch kameňov umiestnených pred vchodom školy si môžete všimnúť, že stavebné práce začali v roku 1955. Dva roky trvalo našim občanom vybudovať novú školu. Postavili ju dobrovoľne, brigádne a pri tejto výstavbe odpracovali spolu viac než 12 000 hodín.

Školský rok 1957/58 sa začal pre našu školu naozaj významne, v Papradne sa otvorili brány novej, modernej školy. 11. novembra 1957 bola budova školy oficiálne odovzdaná do užívania v takej podobe, ako ju poznáme teraz.

V 60. a 70. rokoch navštevoval školu veľký počet žiakov, učilo sa na dve zmeny. V školskom roku 1967/68 tu bolo až 871 žiakov, z toho 461 chlapcov a 410 dievčat a 29 pedagogických zamestnancov, čo je doteraz najviac za celú históriu školstva v našej obci. V 80. rokoch počet žiakov prudko klesol, čím skončila dvojzmennosť, a tak sa uvoľnili triedy, ktoré sa prebudovali na špeciálne učebne.

V súčasnosti je riaditeľkou školy Mgr. Helena Janasová, zapisaných máme 178 žiakov, ktorých vyučuje 28 pedagogických zamestnancov. Okrem toho pracuje na našej škole aj 9 správnych zamestnancov a Školský klub detí má, tak ako v minulom, i v tomto roku 2 oddelenia.

(dm)

rožíková a S. Šardziková. Žiaci parlament zasa zozbieral pri predaji žltých narcisov finančnú pomoc pre ľudí postihnutých rakovinou.

Naši žiaci absolvovali plavecký výcvik (3. ročník), ôsmaci lyžiarsky výcvik a tretiaci školu v prírode. Na detskom dopravnom ihrisku si žiaci I. stupňa precvičili pravidlá cestnej premávky a žiaci 8. ročníka si počas anglického týždňa precvičili svoje schopnosti komunikovať v cudzom jazyku. Naše aktivity sú na webových stránkach v správe za školský rok 2016/17. Na 38. plese ZRŠ, v poradí už 38., sme sa spoločne zabavili a výtazok z neho poputuje na zakúpenie učebných pomôcok pre naše deti.

Ani prázdniny neboli obdobím, kedy naša škola oddychovala. Búrlo sa, nanovo stavalo, malo, prerábalo, aby sme mohli od septembra privítať škôlkarov. Vďaka obecnému úradu a starostovi sú priravené štyri triedy na prízemí. Základná škola sa

Pavla Tarožíková ocenená starostom na školskej akadémii.

presťahovala na prvé a druhé poschodie, čo sitiež vyžiadalo nemálo prestavieb. Všetko zvládli a nový školský rok s mohol začať. Poprajme si spoločne, aby bol aspoň tak úspešný ako ten minulý.

Mgr. Helena Janasová
Riaditeľka ZŠ Papradno

Ocenenie pre Máriu Gáboríkovú

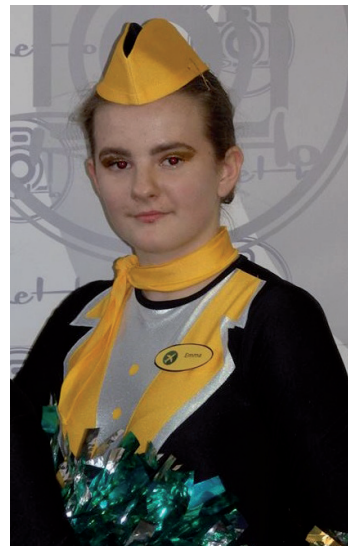
Literárna súťaž Dary reči bola toho roku venovaná Jozefovi Miloslavovi Hurbanovi, aby podnietila regionálnych autorov a regionálne autorky nielen k tvorbe a formovaniu písomného prejavu, ale slúžila i ako impulz k premýšľaniu o osobnosti J. M. Hurbana. Do súťaže sa zapojilo 40 prác od 33 účastníkov a účastníčok v troch rôznych vekových kategóriách. „Považská Bystrica a okolie z rozprávania mojich starých rodičov“ – tak znela téma, ktorej sa mali súťažiaci držať. V 3. kategórii udelila porota 3. miesto pani Márii Gáboríkovej.

(dm)

Majsterka Európy

Emma Koreníková je jednou z mažoretiek, ktoré pôsobia v Centre voľného času v Považskej Bystrici v súbore Bona v juniorskej kategórii už 5 rokov. Pod vedením Eleny Martinkovej a Romany Belešovej, ktoré trénujú dievčatá dvakrát do týždňa tanec s pompónmi (chumáč zhotovený z nití, papiera, príp. plastovej fólie, najčastejšie ho používajú cheerleaderky pozn. red.), sa im podarilo dosiahnuť viacero úspechov. Majsterkami Slovenska sú pravidelne, v roku 2015 si vytancovali 3. miesto na majstrovstvách sveta v Chorvátsku a v tomto roku sa stali majsterkami Európy. Predstavili sa s programovými číslami ako Letušky, Baywatch, Gladiátor, Kozmonautky, Leví kráľ a iné. Navštívili už viaceré krajiny Európy a tento rok by chceli reprezentovať našu krajinu i v Kapskom meste v Juhoafrickej republike. (dm)

Odhalené tajomstvo

Vďaka Vladimírovi Bašovi a Jánovi Šamajovi sa 24. augusta 2017 po rokoch opäť dostal na svetlo sveta trezor. Bol prázdny, no už jeho pevná železobetónová konštrukcia a ťažké železné dverka napovedajú, že ukrýval niečo dôležité. Býval v ňom uložený dynamit určený na ťažbu kameňa z neďalekého kameňolomu, ktorý používali na stavbu Stavnice. Časom by k nemu mala pribudnúť lavička a informačná tabuľa. Ak by mal niekto k dispozícii vo svojom rodinnom archíve fotky zo stavby Stavnice, môže ich priniesť na obecný úrad, kde budú naskenované a vrátené majiteľovi.

Za krajšie Papradno

Vedeli ste, že:

- veľkokapacitné kontajnery určené na jesenné čistenie budú vyložené od 9. do 16. októbra 2017?
- budú na rovnakých miestach ako aj minulý rok: Dolná škôlka, Diskont, pri p. Zdurjenčíkovi, pri garážach a na Košiaroch?
- napriek tomu, že budú vyložené veľké kontajnery, je na triedený zber k dispozícii zberný dvor, ako aj farebné nádoby na zberných?
- triedený odpad (plasty, papier, sklo, kovy a kovové obaly, tertapaky) nepatrí do týchto kontajnerov?

Absolventi 9. ročníka v školskom roku 2016/2017.

Konský zbeh

Bolo to počas vojny. Vojna údajne v dedine a v horách nebola dramatická. Niekedy ľudia ani nevedeli, že je vojna. Len občas o sebe dala vedieť, tak ako v tomto príbehu.

Robil to už možno desaťročie a robil to poctivo. Komu čo sľúbil, snažil sa podľa možnosti dodržať. Mnohí ľudia si ho vážili, a preto nemal núdzu o robotu, takže ju niekedy ani nestíhal. Z toho dôvodu často robil od sviatu do mrku.

Tak aj vtedy. Náhlil sa a podchvilou šibal Cigáňa bičom po vozovej ceste dolu dolinou do dediny s plne naloženým vozom dreva, lebo to chcel ešte raz otočiť. Sľúbil svojmu dlhoročnému zákazníkovi Gáboríkovi, že dnes mu drevo určite dovezie za každú cenu. Rovnako ako mnohokrát a mnoho rokov predtým.

On uháňal takmer cvalom dolu dolinu a dedinskí koniari utekali opačne aj s koňmi do hôr. „Nechoj dolu, vypriahni, voz nechaj na cesce, vrátiš sa preň indy, Nemci v dzedzine berú kone na front, zeberú aj tvojého a čo potom spravíš?“ - dobromyseľne mu počas jazdy vozom radili dedinskí furmani.

Ťažko povedať, čo mu vtedy bežalo hlavou. Či si chcel frajersky dokázať, že jeho nedostanú: „Čo? Mojého koňa? No to by som sa na to pozrel! Bárjací Nemci berú kone! Já hích hadám ňjako prevedzem súchú nohú cez vodu...“. Alebo vyhrala profesionálna zodpovednosť nad strachom: „Panebože čo mám robiť? Už som to sľúbil tomu Gáboríkovi. Šak ma druhý raz už nezavola...“. A rozhodol sa, že ide, že hádam sa voľajako preštrikuje na dolný koniec.

Ale neodhadol to dobre. Hneď poniže Košiarov dvaja Nemci na motorke sajdku: „Stop, stop!!! Okamsite sastavit!!! Opraty tolu, vos nechat na ceste a ite s nami a sebere aj kona. My potrepuvot koně na frontě! Šnela, šnela!!!“ – a veľavýznamne zvesili samopaly z pliec.

Aj Cigáň pochopil, že sa deje čosi neštandardné a pri vypriahnutí zafľkal tak hrozivo, že dvaja vojaci podvedome ustúpili. Ale bol to dobre naučený kôň, čo bezvýhradne rešpektoval svojho pána a poslušne kráčať za ním dolu dedinou. On rozmýšľal, čo

urobí. Vedel len jedno. Že svoju kožu a kožu svojho milovaného Cigáňa, čo mu bol ako syn, a bez ktorého by on a jeho rodina zahynuli, len tak ľahko nepredá. Vojaci jazdili niekoľko desiatok metrov pred ním, pomaličky, aby ho nestrácali z dohľadu. On ich stále nasledoval tváriac sa, že rezignoval, a že im koňa ide odovzdať na velenie posádky na dolný koniec dediny. Ale v duchu stále rozmýšľal a už mal v hlave plán. Poniže kostola v zatáčke, ktorá existuje aj teraz, bola pomedzi dom a starú stodolu zašitá nenápadná ulička, ktorú poznali len miestni. „To je šanca pre mňa!“ – pomyslel si a odbočil spolu s koňom z hlavnej cesty do uličky tak, že vojaci na to prišli až o pár sto metrov nižšie. Keď vyšiel na druhej strane z uličky, usiloval sa utekať spolu s koňom čo najtichšie a čo najrýchlejšie, ako len vedel. Potichu sa vkradol do dvora istého Balušika, s ktorým mal vždy dobré vzťahy, a ktorý bol tiež jeho dlhoročným zákazníkom. Balušik aj napriek tomu, že vedel čo mu hrozí, nezaváhal. Koňa schovali do stodoly a čakali, čo sa bude diať. Gazdiná Balušiková sa po chvíli vrátila z dediny s novinou: „Dzedzina je celá hore nohami. Že im chtosi ušól s koňom a teraz ho po celom dolnóm konci hľadajú. Boch chráň aj toho nešťasníka, vraj ho budú súdzic jako vojnového zbeha. A aj toho, chto ho skoval!!! Určito šetkých postrieľajú!!! Obidvaja sa na seba bez slova pozreli. On sa radšej zdvihol a odišiel do stodoly za Cigáňom. Keď nemeckí vojaci vošli do dvora, chytil ho za nozdrý a tíško mu dohovárať do ucha. Koník bol tak inteligentný, že ani nemukol. Ani kopytom nebuchol o mlatoveň a stál ako prikovaný, zdalo sa, že ani nedýcha. Nemci prekutrali maštal, ale pozrieť do stodoly ich nenapadlo a s hrmostom a hurhajom v hneve vyšli na ulicu hľadať v ďalších dvoroch... Počkali do podvečera a vojaci so skonfiškovanými koňmi odišli z dediny. Dvaja sprisahanci naložili sane hnojom, že nech ich nechá v chotári, že Balušik si ich na kravách zvezie na druhý deň. On vezúc sane hnoja smerom k štiavnickému chotáru si myslel, že Cigáňa zachránil a v duchu ďakoval Pánu Bohu

za pomoc.

Vypriahol sane a dal sa chotárom smerom na Košiare, keď zrazu oproti nemu v smere od Štiavnicka nemecký dôstojník na koni... Obidvaja zastali a skúmali sa pohľadom. Proti puške na sedle, pištoli za pásom a samopalom cez plece ťažko niečo vymyslieť... Tak vytiahol bič a začal Cigáňa biť. A Cigáň akoby porozumel tej hre, spínal sa na zadné a erdžal ako naozaj. Nemecký oficier sa usmieval pod fúzy, a keď ho na chvíľu prestal biť, prehovoril: „Čtější fam sebrat koně, še jo?“. On stále bojoval: „Ale čože byyy, afe vozím toj hnoj a špina čierná ušól mi pri vypriahnutí a čil som ho chycil!!!“ Zdalo sa, že aj Cigáň prikývol, že je to veru pravda. Nemec sa usmial: „Ja sem ale tostal hlašení, še jim někto utekl i s koněm“- popravil si samopal a s úsmevom podišiel celkom k ním. Cigáň zafľkaním pozdravil grošovanú kobylu. „Fite, ja sem felitel posadky. Ja sem tu konfiskaci koni naridil. Chybjeji nam koně na frontě. A byl sem skontrolovat, jako konfiskace probiha v Stavnyku...“ Na to už nič neodpovedal a spolu s Cigáňom zvesili hlavu, že prehrali. „Nemate cikaretu?“- prerušil po chvíľke ticha nemecký oficier.

Trasúcimi rukami mu podal celý balíček Bystríc. Vojak si jednu vybral, pripálil si a ostatné vrátil. Prebehlo mu hlavou, že teraz zvesí samopal a zastrelí najskôr koňa a potom mňa. „Uti-kejte tomu!!!“ – capol Cigáňa po stehne oficier a sprisahanecky žmurkol na neho, že sa vlastne ani nestretli. Keď potom chytil druhý dych, nemecký vojak sa opodiaľ spolu s koňom otočil a zakríčal: „Dopry sikaret, silny a tuhy jako vase cerny kona a take jako vy!“ Jožo sa usmial, potľapkal Cigáňa po krku, vyskočil mu na chrbát a galopom sa pustil chotárom smerom ku Košiarom a potom horami hore Rokycím Podžiar, popod Malinovskú do Ľapatvo a cez Žilín až na Ostravice s predsavzatím, že zajtra hneď ráno musí zaviesť to drevo Gáboríkovi...

A aké ponaučenie by z tohto príbehu mohlo plynúť? No, že nie každý, kto má na to postavenie a pozíciu a u koho by sa to niekedy mohlo predpokladať, musí byť vždy a za každú cenu zlým človekom...

Ďakujeme pánovi farárov, i že nám vyslúžil storočnú svätú omšu v netradičnom termíne a netradičnom čase.

J. Trulík

Žiar, Žiari

Názvy lokalít s týmto označením si ľudia v minulosti dávali podľa slnečného svetla. K našej obci patria dve.

Žiar, v dávnej minulosti holý vysoký vrch, kde si slnko rozprestrela svoje lúče po širokej ploche od svojho východu až do západu. Aj keď okolie bolo už v tieni, na týchto miestach ešte slnko svietilo a hrialo.

Veľký kopec bol ťažšie dostupný, ľudia začali žiť pod ním. Svoju usadlosť nazvali Podžiar. Vrch sa postupne stal horou. Žiar je významný názov, podľa neho sa nazvala Telovýchovná jednota Žiar, folklórne skupiny Podžiaran a detská folklórna skupina Podžiaranček. Tiež je tam postavený retlansátor.

Výhľad na túto časť obce mám denne z vlastného pozorovania - za jasných dní tento názov vystihuje jej podobu ako slnkom zaliatu krajinu.

Druhá oblasť sa nazýva Žiari. Nachádza sa na Křžli v kopci.

Na roličkách s medzami bola v minulosti poskromná úroda aj napriek ľudskej lopote. Slnečných lúčov tam bolo najviac. Stromy len ojedinele aj to v hromadách skál, ktoré boli v dlhých zvislých pásach, aby delili role medzi susedmi.

Pásiky rolí (kúskvo), ktoré už nedávali úrodu, spásaval dobytok. Tie viac zatrávnené sa kosili len raz do roka ručnou kosou a medze sa „vybierali“ kosákom. Otava už nenarastla. Seno tam rýchlo uschlo, lebo bolo celý deň na „úslni“, a aj ľudia pri ňom boli od slnka opálení, keď ho hrabľami obracali. Tak ako na Podžiar, ani v Žiaroch neboli pramene vody.

Helena Počiatková

Leto očami hasičov

Horúce dni, a aj čas zvýšeného nebezpečenstva vzniku požiarov, ktorý trval od 3.8.2017 do 4.9.2017, máme za sebou, preto môžeme bilancovať, čo sa nám za posledné obdobie podarilo.

Teší nás, že sme nemuseli zasahovať pri žiadnom požiari a hasičské autá boli vysielané len na kondičné a overovacie jazdy, ktoré musia absolvovať každý mesiac. Funkčnosť automobilov zaradených do pohotovosti, ktoré sa v priebehu mesiaca nepoužili, sa preverujú overovacou jazdou v dĺžke najmenej 10 km. Pri kondičnej jazde si šoféri precvičujú a zdokonaľujú ovládanie vozidla a jazdu uličkami, kde sa často stretávajú s problémom zaparkovaných vozidiel znemožňujúcich prejazd hasičskej techniky. Pri reálnom výjazde sú toto potom zbytočne stratené sekundy, niekedy až minúty, keď je potrebná úplná obchádzka takéhoto neprejazdného miesta. Budme teda všetci zodpovední, veď stačí tak málo – auto zaparkovať do dvora alebo na také miesto v blízkosti domu, kde nebude brániť prejazdu väčšej techniky a všetci budeme vedieť, že v prípade potreby prídu hasiči čo najrýchlejšie.

TFA - Toughest Firefighter Alive. Po našom: Najtvrdší hasič prežije. Často skloňovaný názov v našom zbere znamená súťaž na Morave, ale aj po Slovensku. Veľké poďakovanie a chvála patrí členom nášho zboru za výborné reprezentovanie v týchto súťažiach:

- **10. 6.** Vigantice - 3. Jakub Galko, 6. Miroslav Belušík, 13. Jozef Tóth, 4. Monika Belušíková, 1. družstvo Papradno.
- **25. 6.** 1. Jarcová 1. Jakub Galko, 7. Matúš Galko, 13. Miroslav Belušík, 18. Jozef Tóth, 5. Monika Belušíková, 1. družstvo Papradno.
- **22. 7.** Růžďka - 1. Jakub Galko, 7. Matúš Galko, 27. Štefan Hucan, 1. družstvo Papradno.
- **19. 8.** Halenkov - 8. Miroslav Belušík, 13. Jozef Tóth, 16. Matúš Galko 39. Mário Hroško, 6. Monika Belušíková, 2. družstvo Papradno.
- **9. 9.** Valašské Klobouky - 3. Jakub Galko, 8. Jozef Tóth, 9. Miroslav Belušík, 10. Matúš Galko, 17. Štefan Hucan, 1. družstvo Papradno.

Prvú septembrovú nedeľu bolo počuť za kolibou v Papradne zvuk nadupaných traktorov, offroadov a dokonca aj malých tankov. Jednalo sa o **Papradňanský Bol'ceň**. Počasie si, žiaľ, človek ani hasiči nevyberú, no vďaka dažďu bola trať o to zaujímavejšia, keďže bola celá premočená a blato lietalo všade navôkol. Návštevníkov tejto súťaže však počasie neodradilo, a tak sa v hojnom počte prizerali na zápolenie strojov.

Na záver sa chcem poďakovať všetkým hasičom, sponzorom, vedeniu obce za pomoc pri organizovaní súťaží a vám, návštevníkom, za účasť a podporu. Tešíme sa na ďalšie akcie, pri ktorých sa stretneme a zabavíme.

Boris Balušík, predseda DHZ

Najsilnejší hasiči sú v Papradne

Súťaž „Železný hasič“ mala v Papradne premiéru. Domáci nedali súperom šancu.

Papradňanskí hasiči Jakub Galko, Jozef Toth a Miroslav Belušík pravidelne stoja na stupni víťazov v súťaži TFA – najtvrdší hasič prežije, ktorá sa organizuje na Morave a to bolo pohnútkou k tomu, aby podobnú súťaž usporiadali aj doma. Určená bola pre všetkých dobrovoľných hasičov nielen z Papradňanskej doliny ale aj spoza Javorníkov. O tom, kto sa stane „Železným hasičom“, rozhodlo osem disciplín: prenos závaží, ťahanie prednej traktorovej pneumatiky, nosenie závaží po schodoch, preliezanie dvojmetrovej bariéry, prevažovanie zadného traktorového kolesa s diskom, napájanie hadíc na hasičský rozdeľovač a hammer box. Všetko to museli zvládnuť v hasičskom obleku s dýchacím prístrojom na chrbte. Súťažili nielen muži, ale aj ženy. „Najnáročnejšie určite bolo prevažovanie zadnej pneumatiky. Na tej disciplíne skončilo aj veľa súťažiacich, lebo bola situovaná po polovici trate, kde je človek už unavený a zdvihnúť pneumatiku je neskutočne náročné. To bola najťažšia, a myslím že aj najzaujímavejšia disciplína pre divákov,“ zhodnotil Roman Španihel, starosta obce. S priebehom súťaže, diváckym záujmom, ale aj výsledkom je starosta obce a zároveň člen DHZ

Roman Španihel spokojný. „Ani ma to neprekvapilo, nakoľko naši chalani, ktorí tieto súťaže absolvujú, sú fyzicky zdatní, vymetajú popredné priečky aj na Morave, takže som im držal palce. Možno by bolo dobré, keby sa aj niektorí z Moravákov umiestnili, aby sme ich nalákali aj do budúcnosti, ale v dámskej kategórii sa umiestnilo aj dievča z Moravy.“ Víťazom sa stal Jozef Toth. Miroslav Belušík a Jakub Galko skončili hneď za ním. Silová súťaž hasičov sa podľa slov starostu obce bude opakovať aj ďalší rok, pokiaľ budú mať chalani chuť zorganizovať ju. Mala by byť už súčasťou Severomoravskej TFA. Papradno by sa tak stalo druhým miestom, kde sa súťaž v rámci Slovenska organizuje. (zb)

Pol'ovnícke združenie Javorník Papradno

Začiatky organizácie, ktorá združovala poľovníkov v našej obci, sa datujú od roku 1950, kedy bola založená Ľudová poľovnícka spoločnosť Javorník – Papradno. Revír tvoril katas-ter obce Papradno, a až v roku 1963 bolo založené Poľovnícke združenie Javorník Papradno s 13 členmi. Poľovnícky revír bol rozdelený na 5 dielčích úsekov: Brusné, Komjatné, Javorníky, Žilín a Medvedzie. Toto rozdelenie sa zachovalo dodnes. Počet členov združenia sa postupne zvyšoval a vo funkcii predsedu sa postupne vystriedali: Anton Šaržík, Ing. František Počiatek, Anton Stano, Ján Turičik, Jozef Brezničan a Milan Strašík.

V súčasnosti tvorí združenie 53 členov a 7 kandidátov. Činnosť združenia riadi šesťčlenný výbor, ktorý sa volí na obdobie 5 rokov. V tomto roku došlo k zmene na pozícii predsedu poľovníckeho združenia, pretože doterajšieho predsedu Milana Strašíka vystriedal Miroslav Galko a výbor tak dostal aj posily v podobe nových mladších členov.

Terajší výbor tvoria: Miroslav Galko – predseda, Jozef Knapo – poľovný hospodár, Ing. Viera Zboranová – finančný hospodár, Michal Splavec – tajomník, Martin Pongráč – referent pre osvetu a Patrik Trúchlik.

Výkon práva poľovníctva vykonáva združenie na výmere pozemkov 5118 ha, a to väčšinou na lesnej pôde. Revír je zaradený do oblasti s chovom jelenej

zveri s pridružením úžitkovej srnčej a diviacej zveri. Ďalej sa tu vyskytuje zajačia zver a môžete stretnúť aj líšku, jazveca, mačku divú, kunu či rysa. Nepravdepodobne sa tu vyskytuje medveď a vlk. Z pernatej zveri sa tu okrem viacerých druhov dravcov a sov vyskytuje v letných mesiacoch aj pomerne vzácny bocian čierny. Máme tu i vzácne dravce, ktoré sú na vzostupe, napr. aj sova dlhochvostá.

Poľovnícke združenie sa aktívne zapája do spoločenského života v obci, sponzorsky prispieva na kultúrno – spoločenské podujatia organizované v Papradne, pravidelne sa zúčastňuje obecných hodov a ponúka svoj poľovnícky guláš. V minulosti organizovalo aj veľmi obľúbený poľovnícky ples a k tejto tradícii by sa nový výbor rád vrátil. Naposledy pri organizácii Papradňanského boľceňa 2017 zabezpečovali členovia združenia poľovnícky vyzdobený stánok s jedlom a občerstvením, a tak priložili tiež

ruku k dielu. V polovici októbra sa u nás uskutočnia predbežné farbierske skúšky poľovníckych psov, ktoré tento rok hosťujeme pre široké okolie.

V posledných rokoch odišlo z našich radov veľa starých a skúsených poľovníkov – milovníkov prírody, na ktorých nezapudneme a vždy na nich budeme radi spomínať. Nahradili ich noví členovia, ktorí budú spoločne s nami tvoriť ďalšiu históriu a dobré meno organizácie. Poľovníctvo sa zaoberá cho-

vom, ochranou, zušľachtovaním a lovom zveri. Nepredstavuje teda len samotný lov zveri, ale v posledných rokoch je to predovšetkým zimné prikrмлиvanie, starostlivosť o zver a udržanie rovnováhy druhov zveri v revíri. Toto všetko predstavuje hlavnú náplň nášho združenia. Poľovník nemusí mať flintu na ramene na to, aby sa s radosťou prešiel le- som, poľovníctvo je životný štýl.

Ing. Viera Zboranová
PZ Javorník Papradno

Prvýkrát na olympiáde

11. septembra 2017 sa v športovom areáli obce Plevník-Drienové stretli dôchodcovia z okresu Považská Bystrica. Dôvodom bola Olympiáda seniorov, ktorú organizoval Okresný úrad Považská Bystrica. Toto športové podujatie sa konalo už po štvrtýkrát a tento rok malo rekordnú účasť. Súťažilo 28 družstiev a viac ako 250 súťažiacich. Medzi nimi boli prvý rok aj členovia Jednoty dôchodcov z Papradna: Emília Balušíková, Antónia Španihelová, Petronela Turičiková, Antónia Hlúšková, Alojz Španihel, Jozef Balušík, Božena Beníková a Irena Harišová. Súťažiaci mohli zažiť atmosféru naozajstného vrcholového športového podujatia. Nechýbalo vztyčenie Slovenskej a olympijskej vlajky za zvuku hymny, zapálenie olympijského ohňa, zloženie sľubov súťažiacich aj rozhodcov. Prezidentom bol už tradične Jozef Golonka, ktorý všetkým pripomenul výrok: „Nie je dôležité vyhrať, ale sa zúčastniť.“ Súťažilo sa v disciplínach ako strelba zo vzduchovky, hod loptičkou na cieľ, s fúrikom cez prekážky či lukostreľbe. Starostovia a predsedovia klubov si vyskúšali svoju obratnosť pri voľnej disciplíne, ktorou bol hasičský útok. „Takej akcie sme sa za deväť rokov nášho fungovania ešte nezúčastnili, a to chodievame po rôznych športových podujatiach. Bolo to krásne pripravené, zimomriavky po nás lozili a slzy sa tlačili do očí.“, zhodnotila po ukončení olympiády Emília Balušíková. Aj keď sa seniori z Papradna na stupienok víťazov nepostavili, medailu získali aj oni a už teraz sa tešia na ďalší ročník.

(zb)

Papradňanky na Champion Race

Sebazaprenie aj prekonávanie svojich vlastných silových a výkonových schopností. Champion Race patrí k najťažším pretekom na Považí. Tento rok v Nemšovej-Luborči finančne podporil aj Trenčiansky samosprávny kraj. Na štart 5-kilometrovej trate s viac ako 30 prekážkami sa postavili aj tri odvážne Papradňanky – Renáta Beníková, Daniela Babiarová a Stanislava Zdurjenčíková. Svojimi výkonmi dokázali, že nie sú žiadne „béčka“ a okrem toho prispeli aj dobrú vec, keď svojou účasťou podporili troch chlapcov, ktorí majú problémy s tým najdôležitejším – so zdravím. (dm)

Úspech hasičov v Stupom

Dobrovoľní hasiči nad 35 rokov si zasúťažili v Stupnom, kde skončili celkovo druhí vo svojej kategórii. Za náš tím bežali Roman Španihel, Jozef Sučík, Vladimír Balušik, Miroslav Zdurjenčík, Pavol Zdurjenčík, Pavol Strašík a Roman Hromadík.

V auguste sa pri Dome kultúry v Považskej Bystrici predstavili aj naši karatisti počas Večera bojových umení.

Ostrostrelec Jakub Galko

Jakubovi Galkovi (tretí zľava) sa od začiatku sezóny až doteraz podarilo nastrieľať súperovi do brány 10 gólov.

Futbalové tabuľky

6. liga muži

1.Kvašov	7	5	1	1	24:10	16
2.FK Košeca	6	5	1	0	16:2	16
3.Bolešov	6	4	1	1	12:6	13
4.K.Podhradie	7	4	1	2	14:11	13
5.Podmanín	5	4	0	1	9:6	12
6.H.Poruba	6	3	1	2	18:10	10
7.Jasenica	7	3	1	3	10:11	10
8.Papradno	7	3	0	4	18:11	9
9.Streženice	7	2	2	3	8:13	8
10.Udiča	6	2	1	3	5:8	7
11.Tuchyňa	6	2	0	4	9:14	6
12.D.Kočkovce	7	2	0	5	9:18	6
13.Lysá	8	1	1	6	9:24	4
14.Dulov	7	1	0	6	9:26	3

IV. liga žiaci

skupina Sever

1.Domaniža	5	5	0	0	55:12	15
2.Udiča	4	4	0	0	26:2	12
3.Sverepec	5	4	0	1	21:9	12
4.Papradno	5	3	0	2	18:14	9
5.Plevník	5	3	0	2	17:18	9
6.D.Mariková	5	2	0	3	9:19	6
7.Jasenica	5	1	1	3	13:18	4
8.D.Kočkovce	5	0	1	4	4:38	0
9.Pružina	4	0	0	4	1:14	0
10.Prečín	3	0	0	3	3:34	0

15. ročník jazdeckých hier

Na 15. ročníku Jazdeckých hier na Kolibe sa predstavilo viac než 20 súťažiacich zo širokého okolia, ale aj z iných kútov Slovenska. Naše dievčatá z Jazdeckého oddielu Grunt sa tiež nenechali zahnať, a aj vďaka trénerke Soni Čiernikovej sa v jednotlivých kategóriách umiestnili takto: Timea Levčíková – 1. Zajačí Skok, 3. Opitý jazdec, 3. Nakŕm svojho koňa, Annamária Fujačková – 1. Parkúr, Kristína Šamajová – 2. Opitý jazdec, Nina Šamajová – 3. Parkúr.

(dm)

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č. 315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing.Věra Lališová, e-mail: viera.lalisova@csspapradno.sk, Ing. Anna Pozníková, Mgr. Denisa Macošincová, Bc. Petra Míkytová, e-mail: papradno@papradno.sk. **Príprava pre tlač:** Viera Petriková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolene Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg. číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Cena výtlačku:** bezplatne.